हीं एषि' इतर्थजमानसम्बन्धीनि यज्ञनिष्ठानि वहीं एषि, 'त्रिभिष्याम' त्रिभिभवितुं वयं समर्थाः खाम॥

त्रयेकादशमाह। "देवा त्रश्निः खिष्टलसुद्रविणा मन्द्रः कविः मत्यमनाऽऽयजी होता होतु हीतुरायजीयानग्ने यान्दे-वानयाद्याप् अपि प्रेर्धे ते होचे त्रमत्मत ताप् समनुषीप होचां देवङ्गमां दिवि देवेषु यज्ञमेर्येम स् खिष्टक चामे होताऽभर्व-सुवने वसुधेयस्य नमावाके वीचि यज"दति। यसु 'स्विष्टकत्', नामकः 'त्रग्निर्देवः', सीयं 'सुद्रविणा' ग्रीभनधनः, 'मन्दः' इर्षणशीलः, 'कविः' विदान्, 'सत्यमना' सत्यमननः, 'त्रायजी' शास्त्रीयया मर्याद्या यष्टा, 'होता' देवानामाञ्चातः, 'होतु-हीं तुरायजीयान्' लोके यो यो होतासि तसात् मर्जसाद-तिश्रयेन शास्तीयमर्यादामन् सङ्घा यष्टा, हे 'त्रग्ने', ईदृशस्वं 'यान् देवान्', 'त्रयाट्' इष्टवानिस, 'यान्' च 'देवान् ऋपि', 'प्रेः' प्रीणितवानिस । 'ये' च देवाः, 'ते' तव, 'होचे' हो द-कृत्ये, 'त्रमत्मत' त्रमाद्यन्, इष्टवन्तः, 'दिवि', स्थितेषु तेषु 'देवेषु', 'समन्षों' ह्वींषि दत्तवतीं, 'देवज्ञमां' देवानेव गच्छनीं, 'तां होतां' होतिकियां, 'इमं' श्रसादीयं, 'यज्ञं', प्रति 'एर्य' त्राभिमुख्येन प्रापय, त्रसादीये यज्ञे सर्वदैव तुष्टिकरीं द्वादिकियां तमन्तिष्ठेदित्यर्थः । द्वे 'त्रग्ने', तं 'खि-ष्टकत्', 'होता', वा 'श्रभः' यदसादिष्टं तच्छाभनं लया कतं तादृशो द्दोमस्य कर्त्ताभः, त्रतः 'नमोवाके' यजमाननम-स्कारोत्ती सति, 'वसुवने' धनस समाजनाय च, 'वसुधेयस